

rødspættefiskeri og andet fiskeri i gang, og imens oplever vi et undermålsfiskeri af andre arter, fordi vi har nogle tekniske bevaringsforanstaltninger, der ikke hænger sammen. Det er meget tragisk, og det fortæller noget om, at der er en meget stor opgave at løse for os, også på EU-plan.

Som vi allerede har sagt, mener vi, at man må prøve at lave en mere langsigtet tilrettelæggelse af, hvordan fiskeripolitikken skal være på EU-plan. Vi mener også, at det i forbindelse med EU-diskussionen skal sikres, at kapacitetsproblematikken bliver taget mere alvorligt. Nu er det ene flådeprogram efter det andet blevet vedtaget, uden at der er sket det store. Vi har oplevet, at der er nationer, der er meget, meget, meget langsommelige – ja, man kan nærmest sige, at de modarbejder, at der bliver gjort noget ved problemstillingen. Her bliver vi altså nødt til at sikre, at kapacitetspolitikken fremover kommer til at fungere tilfredsstillende og bliver overholdt.

Med hensyn til de forskellige modeller, som bl.a. ministeren har opregnet for de forskellige typer fiskeri – det kystnære, det demersale, det pelagiske og industrifiskeriet – er vi enige i at der skal forskellige reguleringstyper til. Jeg tror, vi gør hinanden og fiskeriet en tjeneste, hvis vi forsøger at se hver type fiskeri for sig og finde den løsning, der egner sig bedst til at skabe de mest optimale økonomiske vilkår og så fleksible vilkår som overhovedet muligt for hver enkelt type. Det betyder også, at den reguleringsform, vi vælger for hver enkelt form, nødvendigvis ikke skal være den samme.

Vi kan naturligvis støtte det forslag til vedtagelse, som vi er medforfattere til. Vi mener, det er et skridt i den rigtige retning, men vi betinger os naturligvis, at vi får en redegørelse i maj måned og dér får slået de sidste søm i, så vi får nogle fremadrettede perspektiver for fiskeriet.

(Kort bemærkning).

Kristen Touborg (SF):

Jeg vil gerne spørge fru Lene Espersen, om det er De Konservatives politik, at man skal gå ind for omsættelige kvoter i det pelagiske fiskeri. Jeg hørte godt, hvad ordføreren sagde, men det var lidt for løst efter min opfattelse, og jeg vil godt have det præciseret.

Samtidig vil jeg godt vide, om det ikke er De Konservatives opfattelse, at et sådant tiltag vil

indebære en voldsom kapitalisering af fiskeriet, og så vil jeg godt have oplyst, hvor det lige er, de lande ligger, hvor den form for fiskeriregulering har været til gavn for fiskerne.

(Kort bemærkning).

Lene Espersen (KF):

Nu vil jeg ikke rose én embedsmand frem for en anden, men jeg kunne egentlig gøre svaret til hr. Kristen Touborg kort og blot sige: Nævn ét land, hvor fiskerireguleringen virker. Der er nemlig ingen steder, hvor fiskerireguleringen virker.

Jeg synes faktisk, at det er lidt ærgerligt, men måske også lidt symptomatisk for den problemstilling, vi har, når det gælder fiskeripolitikken, at der er så mange ordførere, der bruger ufatteligt meget af Folketingets tid på at spørge, om man er tilhænger eller modstander af individuelle, omsættelige kvoter. Det er selvfølgelig et spændende spørgsmål, men det fortæller måske lidt om, hvor få perspektiver man har, og hvor lidt man egentlig prøver at målrette sine spørgsmål mod det, der egentlig er realistisk for Danmarks vedkommende.

Jeg tror, vi kan lære noget af både de gode og de dårlige erfaringer, man har gjort i bl.a. Island. Jeg er enig i, at man har gjort nogle dårlige erfaringer, men man har altså også gjort nogle gode erfaringer, og jeg tror, vi kan lære noget af den proces, islændingene har været igennem. Derfor tror jeg også, at det, vi skal gøre for det pelagiske fiskeri og industrifiskeriet, er at sikre, at de får nogle rammer, så en fornyelse af flåden er mulig. Så bliver det nemlig mulighed for at tilrettelægge sit fiskeri og tilrettelægge de fremadrettede perspektiver på en sådan måde, at fiskerierhvervet får de bedst mulige vilkår, og at der bliver mulighed for f.eks. at få forrentet en fornyelse af fiskeflåden.

Hr. Kristen Touborg ved jo udmærket, at hvis vi fortsætter i den nuværende takt, varer det 100 år, før fiskeflåden er fornyet, og det er der altså absolut ingen perspektiver i. Derfor bliver vi nødt til at komme med nogle reguleringstyper og nogle nye modeller for, hvordan fiskerierhvervet skal reguleres, så vi sikrer, at rentabiliteten er til stede, og jeg synes faktisk, at vi skal vende tingene fuldstændig på hovedet og se på, hvad vi kan stjæle af positive erfaringer med andre reguleringsformer, og så bruge dem i den danske fiskeriregulering. Det er der nemlig perspektiver i.